

РЕШЕНИЕ

№ 21973

гр. София, 01.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6468** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. С. В., ЕГН: [ЕГН], [населено място],[жк], бл.3, вх.В, ап.74, против решение № 2567/30.05.2024г., по а.н.д.№ 6261/2024 г., по описа на Софийски районен съд, 109 -ти състав.

С атакувания съдебен акт е потвърден електронен фиш (ЕФ), серия К № 8548380, издаден от СДВР, с който на Г. С. В., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 3 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

С жалбата се твърди, че решението е необосновано тъй като съдът не се е съобразил с всички наведени възражения в жалбата и допълнителното становище. Решението е неправилно и незаконосъобразно поради противоречие с материалния и процесуалния закон, защото не са били обсъдени задълбочено и всеобхватно всички представени писмени доказателства, с оглед на което не е установено по категоричен начин извършеното нарушение.

В съдебно заседание касаторът Г. С. В. – редовно призован, явява се лично. Касаторът иска съдът да уважи жалбата и да отмени решението на СРС като неправилно. Акцентира върху следното: удостоверението за одобрен тип за измерване АТСС не се

отнасяло за АТСС, с което е установено нарушението, описано в електронния фиш. Разположението на АТСС при заснемане на нарушението било след излизане на МПС от зоната за ограничение на скоростта, видно от снимковия материал, който е приложен по преписката. Твърди, че разрешената скорост за движение на конкретното място е 80 км./час, а не 50 км./ час, както е отразено в електронния фиш. Моли за отмяна на решението на СРС като незаконосъобразно и неправилно, както и на съответния електронен фиш, с който му е наложена глоба в размер на сумата от 200 лв.

Ответникът- Столична дирекция на вътрешните работи – редовно призован, не се представлява.

СГП – редовно призована, представлява се от прокурор В.. Прокурорът дава заключение за потвърждаване на решението на СРС като правилно и законосъобразно. Настоящият касационен състав, на основание чл. 218 от АПК, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, обсъди изложените от страните съображения и провери служебно валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с приложимия закон, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от лице по чл. 210, ал. 1 от АПК - страна в производството по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е допустима за разглеждане. За установяване на касационните основания не се представят писмени доказателства.

Съобразно разпоредбата на чл. 218, ал. 2, предл. 1 и 2 от АПК във вр. с чл.63в от ЗАНН, касационният съд следи служебно за валидността и допустимостта на решението на СРС.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, като постановено от компетентен съд в предвидената от закона форма, по допустима жалба.

По същество съдът намира жалбата за неоснователна по следните съображения:

С електронен фиш, серия К, № 8548380, издаден от СДВР на Г. С. В., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 3 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. На 05.10.2023г. в 13:43 ч. е управлявал лек автомобил „БМВ Х 3 3.0 Д“, с рег. [рег.номер на МПС] , негова собственост, по [улица], до [жилищен адрес] с посока на движение от [улица]към [улица]. На посочения участък от пътя било въведено ограничение на максимално допустимата скорост на движение - 50 км/ч, (скорост за движение в населено място). При ограничение на скоростта до 50 км/ч, автомобилът, е засечен да се движи със 81 км/ч., от която скорост е приспаднал 3 км/ч толеранс в полза на водача и същата се зачита като 78 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство с № TFR1-M 567.

С ЕФ, серия К, № 5137388, влязъл в сила на 28.04.2023 г., на Г. С. В., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП е било наложено наказание глоба за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗДвП като процесното нарушение е извършено в условията на повторност.

За да постанови обжалваното решение районният съд, след извършената служебно цялостна проверка за законосъобразност, е приел, че производството е водено съобразно специалните процесуални правила и без допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили правото на защита на наказаното

лице. По същество, след анализ и оценка на събраните и приобщени доказателства, съдът е приел за безспорно установено по делото от фактическа страна, че на посочените в ЕФ дата и място и към посочения час, посредством използването на АТСС е установено, че автомобилът, управляван от жалбоподателя, се е движил по [улица], до [жилищен адрес] с посока на движение от [улица] към [улица] и на посочения участък от пътя, където е било въведено ограничение на максимално допустимата скорост на движение - 50 км/ч, (скорост за движение в населено място), автомобилът, е засечен да се движи със 81 км/ч., от която скорост са приспаднати 3 км/ч толеранс в полза на водача и същата е отчетена като 78 км/ч.

По отношение на приложения от наказващия орган закон районният съд е приел, че така установеното от фактическа страна изпълва състава на административно нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Наложено административно наказание е възприето от решаващия първоинстанционен съд за законосъобразно по вид и в абсолютен, фиксиран размер.

Решението е правилно.

Електронният фиш е издаден от компетентен орган - СДВР. Съгласно §. 1, ал. 1, т. 1 от ДР на ЗАНН, ЕФ представлява електронно изявление, създадено чрез административно-информационна система въз основа на данни, получени от автоматизирано техническо средство, следователно не се нуждае от име и подпис на физическо лице като негов издател. По тази причина и в ЗДвП се съдържа изискване фишът да съдържа означение само на териториалната структура на МВР, на територията на която е извършено нарушението, а не и други индивидуализиращи белези на административния орган.

Електронният фиш съдържа всички останали изискуеми реквизити, предвидени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП, а именно: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката и начините за доброволното заплащане. Относно мястото на нарушението ясно и недвусмислено е описано конкретното място, където е била установена скоростта на автомобила. Посочено е времето на извършване на нарушението, което кореспондира с това в снимковия материал от използваното АТСС.

Налице са данни за видът и номерът на използваното АТТС, приложен е протокол за използването му, приложени са документи за преминалата метрологична проверка и за одобрен тип средство, приложена е справка за собственост на автомобила. От наличния по делото снимков материал се доказва измерената скорост и че е заснет автомобил с номера на описания в електронния фиш. Цифровата квалификация съответства на словесното описание на нарушението, включително по отношение на извършване на нарушението при условията на повторност, като е посочено и в коя хипотеза на повторност е определено наказанието глоба в двоен размер. Индивидуализиран е и електронният фиш, с който жалбоподателят е бил санкциониран в момент, предхождащ с по-малко от една година извършване на процесното нарушение, като по делото са налице данни, че този електронен фиш е влязъл в сила.

Извършеното от жалбоподателя нарушение е доказано. Установено е, че същият е

нарушил правило за движение, съдържащо се в ЗДвП, управлявайки автомобила си със скорост над максимално допустимата. Извършеното нарушение е по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, каквато правна квалификация е дадена и в оспорвания фиш. В чл. 21, ал. 1 ЗДвП се съдържат максимално позволените скорости на движение, които се разграничават съобразно вида на пътното превозно средство и съответния път. Видно от таблицата в чл. 21, ал. 1 ЗДвП за населени места максимално допустимата скорост на движение за превозно средство от категория В е 50 км/ч.

От всички събрани доказателства е видно, че са спазени изискванията във връзка с изправността на АТСС, с което е установено нарушението, а именно същото притежава удостоверение за одобрен тип уред за измерване, преминало е през метрологична проверка и е вписано в Българския институт по метрология. В протокола за използване на АТСС е предоставена и информацията относно местоположението на АТСС, като е приложена и снимка на същото. Съдът не намира основания да се поставя под съмнение правилното функциониране на АТСС.

Към делото е приложена справка за собственост, от която се установява, че жалбоподателят е собственик на процесното превозно средство към момента на извършване на нарушението. Доколкото същият не е подал декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП с данни за друго лице, което счита за извършител, съдът приема, че жалбоподателят е извършител на основание чл. 188, ал. 1 ЗДвП.

В процесния случай, съобразено с разпоредбите на ЗДвП за установяване на процесното нарушение е използвана мобилна АТСС – техническо средство от одобрен тип, преминало проверка на мобилната система за видеоконтрол.

Горното се отнася и до оплакването на касатора, че разположението на АТСС при заснемане на нарушението е след излизане на МПС от зоната на ограничение на скоростта, защото това твърдение не се подкрепя от останалия събран по делото доказателствен материал. Същото се отнася и за твърдението за липса на пътен знак, защото с Наредбата на Столичен общински съвет за организацията на движението на територията на Столична община е определена разрешената максимална скорост на движение по улиците в С., която е до 50 км/ч

Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 2, предл. последно от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, за приложението на материалния закон касационният съд следи служебно.

Касационният състав споделя изводите на първата съдебна инстанция за правилно приложение на материалния закон при реализиране на отговорността на Г. С. В., по реда на чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 3 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Управлението на МПС, със скорост от 81 км/ч., при валидно в контролирания участък ограничение със скорост, непревишаваща 50 км/ч, въведено съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП по общинска пътна мреж, покрива именно вменения административнонаказателен състав. Наложено е предвиденото наказание глоба в законосъобразен размер по ЗДвП.

Предвид горното, като е потвърдил ЕФ, районният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт. Обжалваното решение не страда от посочените в касационната жалба пороци. При извършената проверка на обжалваното решение не се установиха пороци и във връзка с неговите валидност и допустимост. Съдебният акт е постановен и при правилно приложение на материалния закон. Решението следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, касационен състав на Административен съд София -град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2567/30.05.2024г., по а.н.д.№ 6261/2024 г., по описа на Софийски районен съд, 109 -ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.